

УДК 351:005.21:004.94

[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-1\(11\)-560-574](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-1(11)-560-574)

Нинюк Інна Іванівна кандидат наук з державного управління, доцент кафедри політології та публічного управління, Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, <https://orcid.org/0000-0001-6544-2393>

Нинюк Марія Антонівна кандидат наук з державного управління, доцент кафедри політології та публічного управління, Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, <https://orcid.org/0009-0001-5082-533X>

ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Анотація. У статті розглянуто питання необхідності модернізації процесів державного управління в умовах динамічних соціальних, економічних і технологічних змін. Актуальність дослідження зумовлена зростанням складності управлінських викликів, зокрема, глобалізацією, швидким розвитком цифрових технологій та необхідністю розробки стратегій сталого розвитку. Традиційні методи стратегічного планування часто не розв'язують цих складних питань, що потребує використання інноваційних моделей, які поєднують у собі адаптивність, залучення учасників та прийняття рішень на основі даних.

Мета статті – проаналізувати сучасні моделі стратегічного планування, які були успішно впроваджені в державному управлінні.

Результати дослідження вказують на кілька інноваційних моделей, які інтегрують такі елементи, як колективне управління, сценарне планування та штучний інтелект. Ці моделі наголошують на важливості співпраці учасників, що дає можливість ураховувати різні погляди при формулюванні та реалізації політики. Результати дослідження вказують на вирішальну роль технологій у вдосконаленні стратегічного планування, зокрема, завдяки прогностичній аналітиці та моніторингу даних у реальному часі. Проаналізовано приклади успішного застосування цих моделей, що свідчить про значне покращення результатів урядування, розподілу ресурсів та реалізації політики.

Отже, у статті наголошується на необхідності переходу від жорстких, традиційних рамок до більш гнучких та інноваційних моделей стратегічного планування в державному управлінні. Пропонується інтеграція сучасних інструментів і методологій для підвищення ефективності та результативності процесів державного управління. Дослідження надає важливу інформацію для політиків і практиків у сфері державного управління, пропонуючи план дій для

впровадження стратегій, що відповідають вимогам динамічно змінюваного суспільства. Його результати підкреслюють, що інновації в стратегічному плануванні є не просто бажаними, але й необхідними для забезпечення стійкості та адаптивності державних інституцій у глобалізованому світі.

Ключові слова: управління змінами, модернізація державного сектору, адаптивне планування, публічне адміністрування, цифрові технології в управлінні.

Ninyuk Inna Ivanovna PhD in Public Administration, Associate Professor of Department of Political Science and Public Administration, Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, <https://orcid.org/0000-0001-6544-2393>

Ninyuk Mariya Antonivna PhD in Public Administration, Associate Professor of Department of Political Science and Public Administration, Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, <https://orcid.org/0009-0001-5082-533X>

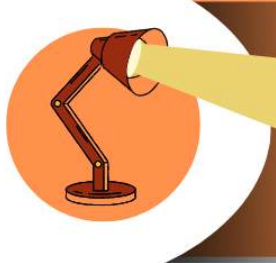
INNOVATIVE MODELS OF STRATEGIC PLANNING IN THE FIELD OF PUBLIC ADMINISTRATION

Abstract. The article examines the necessity of modernizing public administration processes in the context of dynamic social, economic, and technological changes. The relevance of the study is driven by the growing complexity of governance challenges, including globalization, the rapid development of digital technologies, and the need to develop sustainable development strategies. Traditional methods of strategic planning often fail to address these complex issues, necessitating innovative models that combine adaptability, stakeholder engagement, and data-driven decision-making.

The purpose of the article is to analyze contemporary strategic planning models that have been successfully implemented in public administration.

The research findings identify several innovative models that integrate elements such as participatory governance, scenario planning, and artificial intelligence. These models emphasize the importance of stakeholder collaboration, allowing for diverse perspectives in policy formulation and implementation. The findings also highlight the critical role of technology in enhancing strategic planning, particularly through predictive analytics and real-time data monitoring. The article further examines specific examples of successful applications of these models, demonstrating significant improvements in governance outcomes, resource allocation, and policy implementation.

Thus, the article underscores the necessity of transitioning from rigid, traditional frameworks to more flexible and innovative strategic planning models in public administration. It proposes the integration of modern tools and methodologies

to enhance the efficiency and effectiveness of governance processes. The research provides valuable insights for policymakers and practitioners in the field of public administration, offering a roadmap for adopting forward-looking strategies that meet the demands of an ever-evolving society. The findings emphasize that innovations in strategic planning are not merely desirable but essential for ensuring the resilience and adaptability of public institutions in a globalized world.

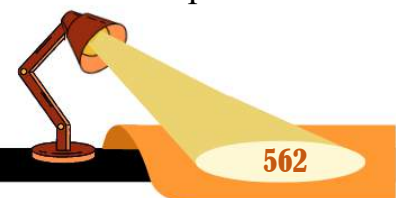
Keywords: change management, modernization of the public sector, adaptive planning, public administration, digital technologies in governance.

Постановка проблеми. Планування стратегій державного управління має вирішальне значення для забезпечення ефективного керівництва, довгострокового розвитку та ефективного розподілу ресурсів. Традиційні підходи до стратегічного планування часто не враховують швидких змін у суспільстві, зокрема технологічного розвитку, глобалізації та змінюваних потреб. Ці обмеження свідчать про необхідність інноваційних підходів, які можуть відповісти на нові виклики та використовувати нові можливості в державному секторі [1, с. 51].

Важливість вивчення інноваційних моделей стратегічного планування полягає в тому, що вони можуть покращити процеси прийняття рішень, реалізацію політики та сприяти довгостроковій стабільності систем державного управління. У складному світі, який характеризується все більшими труднощами, державні інституції повинні застосувати адаптивний та далекоглядний підхід, який використовує цифрові технології, механізми участі для управління та прийняття рішень на основі фактичних даних. Ці моделі полегшують передбачення майбутніх викликів, реагування на кризи та узгодження цілей з очікуваннями громадян.

Крім того, необхідність досягнення Цілей сталого розвитку (далі – ЦСР) вимагає перегляду того, як системи державного управління планують і виконують свої стратегії. Інноваційні методи, як-от сценарне планування, системне мислення та підходи, керовані даними, створюють нові шляхи до розв’язання наскрізних проблем, зокрема, зміни клімату, громадського здоров’я та соціальної справедливості. Використовуючи ці методи, державна адміністрація може перейти від подолання проблем, які спорадично виникають, до проактивного підходу до управління, що зумовить довгострокову вигоду для суспільства.

Важливість теми посилюється, оскільки все більше людей вимагають прозорості, підзвітності та участі в процесах управління. Інноваційні моделі стратегічного планування полегшують взаємодію із зацікавленими сторонами, сприяють співпраці між різними секторами та забезпечують не лише ефективність, але й справедливість державної політики. Цей перехід має вирішальне значення для відновлення віри в державні інститути та підтримки

соціальної гармонії в умовах поширеної політичної, економічної та екологічної невизначеності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні наукові дослідження інноваційних моделей стратегічного планування в державному управлінні висвітлюють зростання інтересу до розв'язання проблем сучасного урядування за допомогою адаптивних, інклюзивних та технологічно орієнтованих підходів. Фахівці детально досліджують, як традиційні системи планування можуть бути доповнені або замінені моделями, що інтегрують нові методології та інструменти, забезпечуючи реагування на швидкозмінні соціальні, економічні та екологічні контексти [2–3].

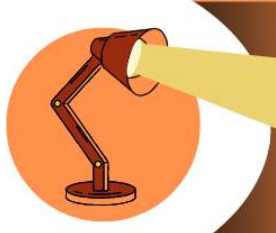
Помітний науковий внесок в дослідження обраної проблематики зробили Н. Колісніченко [4] та Н. Даміров [5], які наголошують на обмеженнях жорсткого, лінійного стратегічного планування в державному управлінні. У своїх дослідженнях автори виступають за формування нових стратегій, які розвиваються завдяки циклічному зворотному зв'язку та залученню стейкхолдерів, і стверджують, що такий підхід дає змогу державним установам залишатися мобільними в умовах невизначеності, використовуючи дані в реальному часі та внесок громадськості для швидкого коригування планів.

Інтеграція цифрових інструментів у стратегічне планування стала важливою темою останніх досліджень. Г. Ортіна [6], О. Кушніренко, Є. Кушніренко [7] досліджують, як аналітика великих даних і штучний інтелект трансформують процеси прийняття стратегічних рішень у державному управлінні. Результати науковців демонструють, що предиктивна аналітика та моделі машинного навчання можуть покращити сценарне планування, оцінку ризиків та розподіл ресурсів. Однак науковці зазначають, що успішне впровадження цих технологій вимагає не лише технічної інфраструктури, але й організаційної готовності та етичних міркувань щодо використання даних.

Роль адаптивного врядування стала однією з головних тем у роботах З. Лободіної, В. Дем'янишина, Т. Кізими, Ю. Лушня, Р. Лободіна [8] та Л. Франко [9]. Учені виступають за інтеграцію принципів адаптивного управління в стратегічне планування державного управління. Дослідження науковців демонструє, як ітеративні процеси, що характеризуються безперервним навчанням, моніторингом та адаптацією, можуть покращити реагування державного сектору на кризи та нові виклики.

Мета статті – проаналізувати сучасні моделі стратегічного планування, які були успішно впроваджені в державному управлінні.

Виклад основного матеріалу. Еволюція підходів до стратегічного планування в державній політиці свідчить про постійну еволюцію систем управління у відповідь на соціальні, економічні та технологічні зміни. З часом

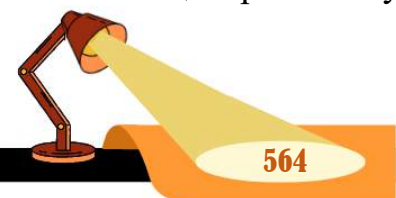
відбулася зміна парадигми державного управління: від підходу «згори донизу», який є жорстким, до більш динамічного, адаптивного та спільного стилю планування. Ця трансформація була спричинена кількома факторами, зокрема, складністю сучасного світу, глобалізацією, технологічним прогресом, а також усе більшим попитом на підзвітність та інклюзивність в управлінні [10].

Традиційно стратегічне планування в державному управлінні вважалося формалізованим процесом, який виник у середині ХХ століття в результаті впливу принципів приватного сектора. Ранні моделі характеризувалися механістичним і лінійним підходами, які зосереджувалися на встановленні довгострокових цілей, прогнозуванні майбутніх умов і створенні конкретних планів. Ці теорії, що походять від раціоналістичної філософії, надають пріоритет передбачуваності та контролю, припускаючи, що майбутні сценарії можна точно передбачити шляхом комплексного аналізу. Проте, коли державне управління почало успішно орієнтуватися в реаліях швидких соціальних змін і невизначеності, обмеження цих традиційних підходів стали очевидними.

Одним із найважливіших етапів у розвитку стратегічного планування стало визнання складності та невизначеності як невід’ємних складових ефективного лідерства. Поява системного мислення в 1970–80-х роках призвела до запровадження цілісного підходу, який закликав планувальників враховувати складні взаємозв’язки та зворотний зв’язок між стратегією й суспільством. Цей підхід контрастував із редукціоністськими методами, наголошуючи на важливості гнучкості та здатності до адаптації в умовах швидких змін, що стало основою ефективного стратегічного планування.

Іншою важливою подією став перехід до моделей планування, які передбачають залучення та співпрацю. У 1990-х роках стала популярною ідея управління як мережевого процесу, який охоплює багато зацікавлених сторін. Цей перехід відобразив усе більше усвідомлення того, що розв’язання складних соціальних проблем потребує залучення багатьох учасників, включаючи громадян, некомерційні організації та компанії приватного сектору. Підходи до планування на основі участі, запропоновані Брайсоном, залучають зацікавлені сторони для підвищення легітимності, інклюзивності та ефективності стратегічних планів. Ці моделі приділяли увагу цінності співпраці та обговорення з метою створення політики, яка враховувала б проблеми й бажання різних спільнот.

Інтеграція технологій стала важливим фактором еволюції підходів до стратегічного планування. Поява цифрових технологій, великих обсягів даних і штучного інтелекту спростила використання методів на основі даних до прийняття рішень для державних менеджерів. Прогностична аналітика, сценарне планування та географічні інформаційні системи (далі – ГІС) стали

звичним явищем у сучасному стратегічному плануванні. Цей підхід сприяє точнішим прогнозам і подальшій розробці політики на основі фактичних даних. Такі технологічні досягнення також дають можливість здійснювати моніторинг і оцінку в реальному часі, що дає змогу урядам реагувати на нові тенденції та проблеми за допомогою превентивного підходу.

Планування стратегій державного управління має вирішальне значення для ефективного управління урядом, особливо в сучасному світі, який характеризується швидкими соціальними, економічними та технологічними змінами. Традиційні підходи до стратегічного планування часто є фундаментальними, але вони не враховують складний характер сучасних вимог, що змінюються. У ситуаціях, коли держави в усьому світі намагаються задовольнити потреби населення, необхідні інноваційні методи для забезпечення сталості, адаптивності та ефективності державного управління.

Виклики сьогодення вимагають фундаментальної зміни процесів стратегічного планування. Зміна клімату, цифрова трансформація, геополітична нестабільність і демографічні зміни є найбільш суттєвими перешкодами. Вони вимагають не лише швидкого реагування, але й стратегічного планування, яке ґрунтується на прогнозах, що передбачають майбутні труднощі та можливості. Традиційні лінійні моделі стратегічного планування, які переважно базуються на історичній інформації та попередніх оцінках, є неефективними для розв'язання цих проблем. Еволюція стратегічного планування в державному управлінні свідчить про постійний розвиток систем управління у відповідь на соціальні, економічні та технологічні зміни. З часом відбулася зміна парадигми державного управління: від підходу «згори донизу», який є жорстким, до більш динамічного, адаптивного та спільного стилю планування. Ця трансформація була спричинена кількома факторами, зокрема, складністю сучасного світу, глобалізацією, технологічним прогресом, а також усе більшим попитом на підзвітність та інклюзивність в управлінні. [10, с. 109–110, 114].

Одним із найважливіших компонентів цієї трансформації є інтеграція цифрових технологій. Використання цифрових технологій і платформ революціонізувало спосіб отримання, обробки та використання даних урядами. Завдяки таким технологіям, як штучний інтелект, машинне навчання та великі дані, можливі точні прогнози, планування сценаріїв і моніторинг продуктивності. Наприклад, прогнози, засновані на штучному інтелекті, можуть аналізувати великі набори даних для визначення тенденцій і можливих криз, що дасть можливість чиновникам ефективно виділяти ресурси на розробку цілеспрямованих дій для громадськості. Хмарні платформи полегшують спілкування між різними сторонами та забезпечують прозорість та інклюзивність процесів стратегічного планування.

Значущість цифрових технологій у стратегічному плануванні також проявляється в збільшенні участі громадян [11]. Платформи електронного врядування та мобільні застосунки сприяють здатності уряду ефективніше отримувати від населення інформацію, яка потім використовується для участі

у формуванні політики. Завдяки застосуванню механізмів цифрового зворотного зв'язку державні органи можуть співвідносити стратегічні цілі з реальними потребами й бажаннями своїх виборців, що підвищить легітимність та ефективність їхніх ініціатив.

Глобальні тенденції стратегічного планування мають значний вплив на розуміння найкращих практик, які можна застосувати в локальних ситуаціях. Наприклад, Естонія стала експертом у впровадженні цифрових технологій в урядові процеси, що є прикладом їх використання для покращення державних послуг та інтеграції стратегічних цілей із цифровими структурами. Цілі сталого розвитку Організації Об'єднаних Націй є всесвітнім орієнтиром, який визначає пріоритети національних цілей у контексті більш широких, масштабних завдань розвитку. Однак успішне впровадження цих глобальних тенденцій вимагає врахування місцевих знань, включаючи культурні, економічні та інституційні компоненти. Планування стратегій має поєднувати універсальний характер принципів зі специфічною локальною відповідністю підходів.

Одним із найефективніших методів інтеграції глобальних тенденцій у місцеві ситуації є підвищення потенціалу та сприяння участі всіх сторін. Уряди повинні виділяти кошти на освітні програми, за допомогою яких державні службовці сформують навички, необхідні для використання цифрових методів та адаптації до складних політичних ситуацій. Водночас участь громадських організацій, приватних осіб і наукових установ може покращити процес планування стратегій шляхом поєднання різних підходів і знань.

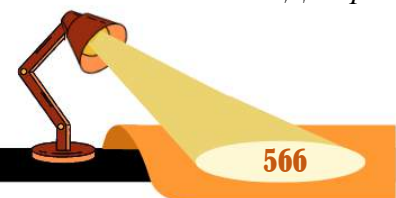
Порівняння традиційних і сучасних методів стратегічного планування в державному управлінні наведено в табл. 1.

Таблиця 1.

**Порівняльна характеристика традиційних та сучасних методів
стратегічного планування в державному управлінні**

Аспект	Традиційне стратегічне планування	Сучасне стратегічне планування
Спрямування	Реактивне й короткострокове	Проактивне й довгострокове
Використання даних	Історичні дані та фіксовані прогнози	Дані в реальному часі й динамічне моделювання
Інтеграція технологій	Обмежене використання цифрових інструментів	Новітні технології, такі як штучний інтелект та великі дані
Участь громадськості	Мінімальна участь, підхід «згори донизу»	Активна участь через цифрові платформи
Гнучкість	Негнучкі, лінійні процеси	Циклічні та адаптивні процеси
Глобально-локальне узгодження	Зосередженість на внутрішній політиці	Інтеграція глобальних тенденцій із місцевою адаптацією

Джерело: створено авторами на основі [12, с. 117–124; 13, с. 135–136, 138–140]

Важливо визнати, що впровадження інноваційних моделей планування є важливим аспектом державного управління в усьому світі. Завдяки гнучкому, інклюзивному та технологічному підходу ці інноваційні моделі використовуються для розв'язання проблем, пов'язаних зі швидким соціальним, економічним та екологічним розвитком. У всьому світі країни використовують різні методи стратегічного планування з неоднаковим рівнем успіху. Аналіз цього досвіду дає можливість зрозуміти, наскільки він може бути застосований у конкретних ситуаціях, зокрема в Україні. Крім того, упровадження цих моделей не позбавлене перешкод і небезпек, що вимагає детального аналізу, щоб максимізувати результати.

Такі країни, як Фінляндія, Сингапур і Канада, встановили правила щодо впровадження інноваційних систем планування на міжнародному рівні. Фінська модель прогнозів передбачає довгострокове та короткострокове планування для розв'язання таких проблем, як старіння населення та зміна клімату. Ця модель доповнюється демократичними процесами, які залучають громадян та інших зацікавлених сторін, і гарантують широкий спектр підтримки стратегічних ініціатив. Сингапур, навпаки, застосував свою концепцію «Розумної нації», поєднавши цифрові технології та аналіз великих даних для полегшення міського планування, управління ресурсами та надання державних послуг. Канада досягла цього за допомогою систем управління ефективністю, які є інтегрованими та мають зв'язок із вимірюваними результатами [15, с. 109–110].

В Україні процес реалізації інноваційних моделей стратегічного планування триває. Впровадження платформ електронного урядування та створення єдиного централізованого Міністерства цифрової трансформації свідчить про спроби перегляду та переформулювання процесів планування. Водночас Україна має унікальні особливості, які виокремлюють її в цьому контексті та відрізняють від провідних держав світу. Наприклад, геополітична нестабільність та економічна невизначеність значно обмежують можливості для довгострокового планування, яке є необхідним для розвитку адаптивних і стійких моделей. Порівняння цих підходів демонструє як переваги, так і обмеження застосування світового досвіду в умовах України.

У табл. 2 узагальнено практичний досвід різних країн та визначено його значущість для України (табл. 2).

Таблиця 2.

Досвід країн світу в запровадженні інноваційних моделей стратегічного планування у сфері державного управління

Держава	Основні характеристики моделі	Актуальність для України
Фінляндія	Планування на основі прогнозування, висока залученість стейкхолдерів	Корисна для довгострокового планування, але складна через обмежену інституційну спроможність
Сингапур	Інтеграція сучасних цифрових технологій	Має потенціал для трансформації, але потребує значних інвестицій у цифрову інфраструктуру
Канада	Системи управління ефективністю, орієнтовані на результат	Добре узгоджується з потребою України в прозорості та підзвітності
Україна	Початковий акцент на електронному урядуванні та цифровій трансформації	Міцна основа, але потребує глибшої інтеграції інструментів партисипації та прогнозування

Джерело: створено авторами на основі [14, с. 44–45; 15, с. 109–110]

Попри ці досягнення, перешкоди для запровадження інноваційних моделей в Україні та інших країнах залишаються значними. Інституційна бездіяльність, яка характеризується опором змінам у межах формальних структур, продовжує залишатися однією з найбільших проблем. Значна кількість учасників державного сектору підтримують традиційні підходи, які суперечать інноваційним моделям, що базуються на взаємодії та співпраці. Відсутність достатніх фінансових ресурсів перешкоджає придбанню або запровадженню необхідних технологій. Цифровий розрив, особливо в сільській місцевості, є причиною того, що більшість населення не має широкого доступу до інструментів електронного урядування.

Ризики, пов’язані з інноваційним стратегічним плануванням, охоплюють доступ до інформації й потенційну втрату довіри громадськості, що можна пом’якшити за допомогою безпеки та довіри до даних. Покладання на технології без достатніх гарантій може збільшити вразливість, особливо в політично забарвлених ситуаціях, таких як Україна. Прийняття глобальних стратегій, недостатньо пристосованих до місцевих умов, може призвести до рішень, які не відповідають національним пріоритетам чи культурним традиціям.

Подолання цих перешкод і зменшення небезпек вимагає поетапного та адаптивного підходу. Україна може надихнутися світовим досвідом для оцінювання інноваційних методів у меншому масштабі, що дасть змогу їх удосконалити для широкого запровадження. Програми підвищення кваліфікації державних службовців та механізми зворотного зв’язку, інтегровані в різні програми, можуть ще більше підвищити ефективність цих підходів.

Успішне впровадження інноваційних моделей планування в Україні базується на єдиному підході, який враховує як найбільш ефективні глобальні стратегії, так і особливості українського контексту. Міжнародний досвід пропонує важливі концепції та методи, але їх впровадження має враховувати місцеві політичні, економічні та соціальні умови. Поєднання цих методів має вирішальне значення для встановлення чіткої основи для оцінки ефективності стратегічного планування, щоб забезпечити значний вплив інновацій на покращення результатів. Можливості для розвитку стратегічного планування в українському уряді відкриваються завдяки поточним реформам, упровадженню нових технологій та зміцненню інституційної спроможності.

Процес інтеграції міжнародних знань в українську дійсність починається з визначення практик, які відповідають цілям розвитку країни та її спроможності до реалізації цих цілей. Наприклад, моделі прогнозного планування, що застосовуються в скандинавських країнах, орієнтовані на довгострокову перспективу і передбачають передусім залучення зацікавлених сторін. Ці країни можуть слугувати моделлю для підвищення стратегічної стійкості України, однак для їхньої успішної реалізації необхідно розв'язати такі принципові питання, як збереження політичної стабільності та розвиток культури співпраці між учасниками. Подібним чином цифрові системи управління в Естонії та Сингапурі мають досвід використання технологій, які мають бути ефективними та прозорими в наданні державних послуг. Для України реалізація цих концепцій потребує значних фінансових інвестицій у цифрову інфраструктуру, розвиток навичок державних службовців щодо їхнього використання та зменшення нерівності доступу до цифрових технологій між регіонами.

Розробка правил для оцінювання ефективності стратегічного планування має вирішальне значення для того, щоб моделі інновацій надавали практичні переваги. Ці критерії повинні охоплювати як показники, зосереджені на самому процесі, так і на результатах, які він дає. Критерії, орієнтовані на процес, можуть містити ступінь участі зацікавлених сторін, включення аналізу даних у процес прийняття рішень і здатність системи планування адаптуватися до мінливих ситуацій. І, навпаки, критерії, що ґрунтуються на результатах, повинні зосереджуватися на таких ефективних заходах, як збільшення обсягу надання державних послуг, економічне зростання та досягнення цілей національного та міжнародного розвитку. Для України ці стандарти також мають відображати такі цілі, як покращення державного нагляду в зонах конфлікту, підвищення прозорості та культивування довіри між урядом і громадянськістю.

У табл. 3 запропоновано критерії оцінювання ефективності моделей стратегічного планування, адаптовані до українського контексту (табл. 3).

Таблиця 3.

**Критерії оцінювання ефективності моделей стратегічного
планування**

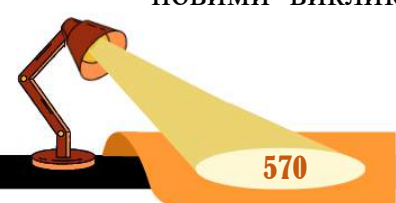
Критерій	Характеристика	Актуальність для України
Залучення до співпраці стейкхолдерів	Інклюзивність у процесах прийняття рішень	Важливо для відновлення довіри до державних інституцій
Технологічна інтеграція	Використання сучасних цифрових інструментів для планування та моніторингу	Підтримує модернізацію та прозорість
Адаптивність	Гнучкість у коригуванні стратегій відповідно до нових викликів	Надзвичайно важлива в динамічному геополітичному та економічному середовищі України
Прозорість та підзвітність	Механізми для забезпечення чіткої комунікації цілей та результатів	Узгоджується з пріоритетами антикорупційної та реформи врядування
Вплив на цілі розвитку	Внесок у досягнення національних та міжнародних цілей (наприклад, ЦСР)	Забезпечує узгодженість із ширшими прагненнями розвитку

Джерело: створено авторами на основі [16, с. 102–107; 17, с. 244–245]

Можливості для розширення стратегічного планування в державному управлінні України залежать від узгодженості реформ із передовими принципами. Процес децентралізації, що триває, пропонує можливість посилити спроможність планування на місцевому рівні, що забезпечить відповідність стратегій регіональним потребам і пріоритетам. Ініціативи з цифрової трансформації, такі як платформа «Дія», можна використовувати для поєднання сучасного аналізу даних та інструментів електронного урядування для стратегічного планування. Крім того, стає зростання потребує розв’язання давніх проблем, включаючи опір змінам у бюрократичній сфері, обмежені фінансові ресурси та необхідність посилення координації між установами.

Для досягнення цих цілей Україні необхідно сконцентруватися на ініціативах, які сприятимуть розвитку потенціалу державних службовців у впровадженні інноваційних підходів та ефективному управлінні ними.

Висновки. Результати дослідження свідчать про необхідність переходу від традиційних до інноваційних методів планування в державному управлінні, зокрема в умовах динамічних змін у соціальній, економічній та технологічній сферах. Упровадження сучасних моделей, які поєднують колективне управління, сценарне планування та штучний інтелект, може значно підвищити ефективність прийняття рішень, що забезпечить його сумісність із новими викликами та очікуваннями суспільства. Важливість технологій у

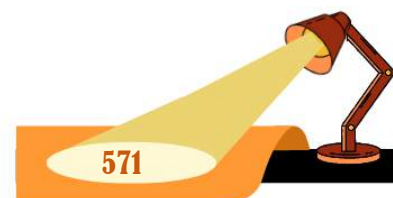

цьому процесі є надзвичайно важливою: прогнозна аналітика та моніторинг у реальному часі мають потенціал для надання нових можливостей для проактивного управління, підвищення прозорості та більш оптимізованого розподілу ресурсів.

У дослідженні акцентовано на важливому значенні підходів участі, які залучають різні зацікавлені сторони до розробки стратегій, що забезпечує їх легітимність і підтримку. Успішні приклади впровадження цих моделей демонструють їхню здатність покращувати управління, сприяти соціальній гармонії та сталому розвитку. Отже, запропоновані інноваційні підходи можуть стати основою для ефективного стратегічного планування в умовах сучасного глобалізованого світу. Особливу увагу варто приділити поєднанню гнучкості, комплексності та технологічної інтеграції, що є запорукою забезпечення довгострокового розвитку.

Література:

1. Лецишин Р. Адміністративно-правові основи стратегічного планування у державному секторі. *Актуальні проблеми правознавства*. 2020. № 4. С. 49–54. DOI: 10.35774/app2020.04.049
2. Щербак Н. В. Стратегічне планування в системі державного управління. *Публічне управління та місцеве самоврядування*. 2020. № 3. С. 52–60. DOI: <https://doi.org/10.33287/102045>
3. Сиченко В. В., Мартиненко О. М., Якименко С. В. Становлення та удосконалення механізмів інноваційного розвитку державного управління в Україні. *Public Administration and Regional Development*. 2020. № 9. С. 796–816. DOI: 10.34132/pard2020.09.06
4. Колісниченко Н. Інноваційні механізми стратегічного планування в сфері публічного управління. *Теоретичні та прикладні питання державотворення*. 2023. № 29. С. 38–46. DOI: <https://doi.org/10.35432/tisb292023289081>
5. Даміров Н. Механізми запровадження моделі реформування системи публічного управління в умовах військових конфліктів. *Наукові інновації та передові технології*. 2023. № 4 (18). С. 46–57. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-4\(18\)-46-57](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-4(18)-46-57)
6. Ортіна Г. В. Цифрові Steam-рішення для управління міськими просторами: екологічний дизайн та моніторинг сталого розвитку. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного. Серія: Економічні науки*. 2024. № 3 (52). С. 123–129. DOI: <https://doi.org/10.32782/2519-884X-2024-52-12>
7. Кушніренко О., Кушніренко Є. Досягнення цифрової автономії України як стратегічний вектор інтеграції з ЄС. *Науковий вісник Міжнародної асоціації науковців. Серія: економіка, управління, безпека, технології*. 2023. № 2 (1). DOI: <https://doi.org/10.56197/2786-5827/2023-2-1-3>
8. Лободіна З., Дем'янишин В., Кізіма Т., Лушней Ю., Лободін Р. Управління публічними фінансами в контексті протидії ризикам воєнного часу. *Вісник Економіки*. 2023. № 4. С. 8–28. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2023.04.008>
9. Франко Л. Роль цифрової трансформації інновацій у підвищенні конкурентоспроможності України: сучасний стан та перспективи. *Економіка та суспільство*. 2022. № 42. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-63>
10. Васін А. Еволюція стратегічних практик у державному управлінні: правовий ракурс. *Наукові інновації та передові технології*. 2023. № 3 (17). С. 107–115. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-3\(17\)-107-115](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-3(17)-107-115)

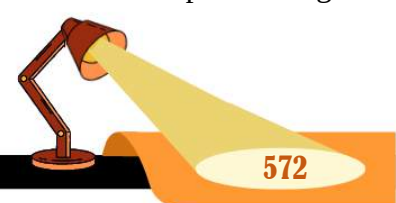

11. Кушніренко О., Гахович Н. Імплементація європейських принципів в стратегічному плануванні повоєнного відновлення України. *Науковий вісник Міжнародної асоціації науковців. Серія: економіка, управління, безпека, технології*. 2023. № 2 (2). DOI: <https://doi.org/10.56197/2786-5827/2023-2-2-2>
12. Красностанова Н. Сучасні технології та інструменти стратегічного аналізу. *Економічний дискурс*. 2021. № 3–4. С. 115–27. DOI: <https://doi.org/10.36742/2410-0919-2021-2-12>
13. Преображенський О. Є. Порівняльна оцінка методів управління операційною діяльністю малих бізнесів: досвід різних країн. *Стратегія економічного розвитку України*. 2024. № 54. С. 133–144. DOI: <https://doi.org/10.33111/sedu.2024.54.133.144>
14. Майстренко К., Білик О. Роль стратегічного планування в досягненні цілей сталого розвитку: досвід публічного сектора в Україні. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2023. № 3 (69). С. 42–46. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-3\(69\)-5](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-3(69)-5)
15. Хохуляк О. О. Світовий досвід стратегічного планування сталого розвитку територіальних громад. *Український економічний часопис*. 2023. № 3. С. 108–111. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2023-3-19>
16. Кравченко Л. А. Стратегічне планування як інституційний механізм публічного управління розвитком регіональної системи професійно-технічної освіти. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2022. № 33 (72). С. 98–103. DOI: <https://doi.org/10.32838/TNU-2663-6468/2022.3/17>
17. Масик Р. Особливості впливу євроінтеграційних процесів на систему державного управління в сучасних умовах. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2024. № 2 (20). С. 238–250. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-2\(20\)-238-250](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-2(20)-238-250)

References:

1. Leschyshyn, R. (2020). Administratyvno-pravovi osnovy stratehichnoho planuvannia u derzhavnomu sektori [Administrative and legal foundations of strategic planning in the public sector]. *Aktualni Problemy Pravoznnavstva – Actual Problems of Law*, 4, 49–54. DOI: 10.35774/app2020.04.049 [in Ukrainian].
2. Shcherbak, N. V. (2020). Stratehichne planuvannia v systemi derzhavnoho upravlinnia [Strategic planning in the system of public administration]. *Publichne Upravlinnia ta Mistseve Samovriaduvannia – Public Administration and Local Self-Government*, 3, 52–60. DOI: <https://doi.org/10.33287/102045> [in Ukrainian].
3. Sychenko, V. V., Martynenko, O. M., & Yakymenko, S. V. (2020). Stanovlennia ta udoskonalennia mekhanizmiv innovatsiinoho rozvytku derzhavnoho upravlinnia v Ukraini [Formation and improvement of mechanisms of innovative development of public administration in Ukraine]. *Public Administration and Regional Development*, 9, 796–816. DOI: 10.34132/pard2020.09.06 [in Ukrainian].
4. Kolisnichenko, N. (2023). Innovatsiini mekhanizmy stratehichnoho planuvannia v sferi publichnoho upravlinnia [Innovative mechanisms of strategic planning in the field of public administration]. *Teoretychni ta Prykladni Pytannia Derzhavotvorennia – Theoretical and Applied Issues of State Formation*, 29, 38–46. DOI: <https://doi.org/10.35432/tisb292023289081> [in Ukrainian].
5. Damirov, N. (2023). Mekhanizmy zaprovadzhennia modeli reformuvannia systemy publichnoho upravlinnia v umovakh viiskovykh konfliktiv [Mechanisms of implementing a reform model of public administration in conditions of military conflicts]. *Naukovi Innovatsii ta Peredovi Tekhnologii – Scientific Innovations and Advanced Technologies*, 4 (18), 46–57. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-4\(18\)-46-57](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-4(18)-46-57) [in Ukrainian].

6. Ortina, H. V. (2024). Tsyfrovi STEAM-rishennia dlia upravlinnia miskymy prostorom: ekolohichniy dyzain ta monitorynh staloho rozvytku [Digital STEAM solutions for urban space management: ecological design and monitoring of sustainable development]. *Zbirnyk Naukovo-Praktychnykh Prats Tavriiskoho Derzhavnogo Ahrarno-Tekhnolohichnoho Universytetu imeni Dmytra Motornoho. Serii: Ekonomichni Nauky – Scientific Journal of Tavria State Agrotechnological University Named After Dmitry Motorniy. Series: Economic Sciences*, 3 (52), 123–129. DOI: <https://doi.org/10.32782/2519-884X-2024-52-12> [in Ukrainian].

7. Kushnirenko, O., & Kushnirenko, Ye. (2023). Dosiahnennia tsyfrovoy avtonomii Ukrainy yak stratehichniy vektor intehtatsii z YeS [Achieving Ukraine's digital autonomy as a strategic vector of EU integration]. *Naukovyi Visnyk Mizhnarodnoi Asotsiatsii Naukivtsiv. Serii: Ekonomika, Upravlinnia, Bezpeka, Tekhnolohii – Scientific Bulletin of the International Association of Scientists. Series: Economics, Management, Security, Technologies*, 2 (1). DOI: <https://doi.org/10.56197/2786-5827/2023-2-1-3> [in Ukrainian].

8. Lobodina, Z., Demianyshyn, V., Kizima, T., Lushnei, Yu., & Lobodin, R. (2023). Upravlinnia publichnymy finansamy v konteksti protydyi ryzykiv voiennoho chasu [Public finance management in the context of wartime risk counteraction]. *Visnyk Ekonomiky – Bulletin of Economics*, 4, 8–28. DOI: <https://doi.org/10.35774/visnyk2023.04.008> [in Ukrainian].

9. Franko, L. (2022). Rol tsyfrovoy transformatsii innovatsii u pidvyshchenni konkurento-spromozhnosti Ukrainy: suchasnyi stan ta perspektyvy [The role of digital transformation of innovations in increasing Ukraine's competitiveness: current state and prospects]. *Ekonomika ta Sotsium – Economics and Society*, 42. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-42-63> [in Ukrainian].

10. Vasin, A. (2023). Evoliutsiia stratehichnykh praktyk u derzhavnomu upravlinni: pravovyi rakurs [Evolution of strategic practices in public administration: a legal perspective]. *Naukovi Innovatsii ta Peredovi Tekhnolohii – Scientific Innovations and Advanced Technologies*, 3 (17), 107–115. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-3\(17\)-107-115](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-3(17)-107-115) [in Ukrainian].

11. Kushnirenko, O., & Khakhovych, N. (2023). Implementatsiia yevropeiskykh pryntsypiv v stratehichnomu planuvanni povoiannoho vidnovlennia Ukrainy [Implementation of European principles in the strategic planning of post-war recovery in Ukraine]. *Naukovyi Visnyk Mizhnarodnoi Asotsiatsii Naukivtsiv. Serii: Ekonomika, Upravlinnia, Bezpeka, Tekhnolohii – Scientific Bulletin of the International Association of Scientists. Series: Economics, Management, Security, Technologies*, 2 (2). DOI: <https://doi.org/10.56197/2786-5827/2023-2-2-2> [in Ukrainian].

12. Krasnostanova, N. (2021). Suchasni tekhnolohii ta instrumenty stratehichnoho analizu [Modern technologies and tools of strategic analysis]. *Ekonomichniy Dyskurs – Economic Discourse*, 3–4, 115–127. DOI: <https://doi.org/10.36742/2410-0919-2021-2-12> [in Ukrainian].

13. Preobrazhenskyi, O. Ye. (2024). Porivnialna otsinka metodiv upravlinnia operatsiinoiu diialnistiu malykh biznesiv: dosvid riznykh krain [Comparative assessment of operational management methods of small businesses: experience from different countries]. *Stratehiia Ekonomichnoho Rozvytku Ukrainy – Strategy of Economic Development of Ukraine*, 54, 133–144. DOI: <https://doi.org/10.33111/sedu.2024.54.133.144> [in Ukrainian].

14. Maistrenko, K., & Bilyk, O. (2023). Rol stratehichnoho planuvannia v dosiahnenni tsilei staloho rozvytku: dosvid publichnogo sektora v Ukraini [The role of strategic planning in achieving sustainable development goals: experience of the public sector in Ukraine]. *Naukovi Pratsi Mizhrrregionalnoi Akademii Upravlinnia Personalom. Politychni Nauky ta Publichne Upravlinnia – Scientific Works of the Interregional Academy of Personnel Management. Political Science and Public Administration*, 3 (69), 42–46. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-3\(69\)-5](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2023-3(69)-5) [in Ukrainian].

15. Khokhuliak, O. O. (2023). Svitovyi dosvid stratehichnoho planuvannia staloho rozvytku terytorialnykh hromad [World experience of strategic planning for sustainable development of territorial communities]. *Ukrainskyi Ekonomichnyi Chasopys – Ukrainian Economic Journal*, 3, 108–111. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2023-3-19> [in Ukrainian].

16. Kravchenko, L. A. (2022). Stratehichne planuvannia yak instytutsiinyi mekhanizm publichnoho upravlinnia rozvytkom rehionalnoi systemy profesiino-tekhnichnoi osvity [Strategic planning as an institutional mechanism for public management of the development of the regional vocational education system]. *Vcheni Zapysky TNU Imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Publichne Upravlinnia ta Administruvannia – Scientific Notes of the V. I. Vernadsky Tavrida National University. Series: Public Administration and Management*, 33 (72), 98–103. DOI: <https://doi.org/10.32838/TNU-2663-6468/2022.3/17> [in Ukrainian].

17. Masik, R. (2024). Osoblyvosti vplyvu yevrointehratsiinykh protsesiv na systemu derzhavnoho upravlinnia v suchasnykh umovakh [Features of the impact of European integration processes on the public administration system in modern conditions]. *Aktualni Pytannia u Suchasni Nauk – Current Issues in Modern Science*, 2 (20), 238–250. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-2\(20\)-238-250](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-2(20)-238-250) [in Ukrainian].